

BIULETYN

383

21.03.1998 r.

SOLIDARNOŚĆ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

Pytania na okres Wielkiego Postu

1998 - drugi rok bezpośredniego przygotowania do Wielkiego Jubileuszu 2000. Ojciec Święty Jan Paweł II na ten rok nakreślił nam zadania, które z radością przekazujemy. Poznajmy je! Przemyślimy! Wykonajmy! Na modlitwę i działanie z serca błogosławie.

Ksiądz Edward Materski Biskup Radomski

Te słowa przekazał nam J.E. Ksiądz Biskup Ordynariusz w okresie Bożego Narodzenia, wraz z życzeniami świątecznymi i noworocznymi. Te słowa mają ponadczasowy wymiar, ale zobowiązują nas w sposób szczególny w bieżącym roku. Chcemy je przekazać do naszego wspólnego przemyślenia, w czasie tak ważnym i szczególnym, okresie Wielkiego Postu, który rozpoczął się Środą Popielcową.

Duch Święty sprawcą ewangelizacji

Także w naszej epoce Duch Święty jest głównym sprawcą nowej ewangelizacji. Ważnym celem będzie zatem ponowne odkrycie Ducha jako Tego, który w toku dziejów buduje Królestwo Boże i przygotowuje jego ostateczne objawienie w Jezusie Chrystusie, działając ożywczo we wnętrzu człowieka i sprawiając, że w codziennym ludzkim doświadczeniu kielkują już ziarna ostatecznego zbawienia, które nastąpi na końcu czasów" (TMA n.45).

„Duch Pana nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by ogłosić do was nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamanych, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; aby obwieszczać rok łaski Pańskiej, i dzień pomsty naszego Boga, aby pocieszać wszystkich zasmuconych, „aby rozweselić i otaczać na Syjonie”, aby im wieniec dać zamiast popiołu, olejek radości zamiast szaty smutku, pieśń chwały zamiast zgnębienia na duchu. Nazwą ich terytoriami sprawiedliwości, szczerem Pana dla jego rozsławienia" (Iz 61, 1-3).

Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej
I wątlą słabość naszych ciał
Pokrzep stałością mocy Twej.

Bo ja nie wstydzę się Ewangelii, jest bowiem ona mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego..." (Rz 1,16).

- Czy chętnie otwieram serce na Słowo Boże? Czy rozumiem sens i zadania katechizacji? Czy troszczę się o katechizację własną i w mojej rodzinie? Czy mam odwagę powołania się na Pismo święte w czasie dyskusji i rozmów?

„S” Oświaty negatywnie o wynagrodzeniach ‘98

Na nadzwyczajnym posiedzeniu w Warszawie, 13 marca, Rada Sekcji Krajowej Oświaty NSZZ „S” odniosła się, w stanowisku, do propozycji rządowych podwyżek wynagrodzeń pracowników oświaty. Rząd proponuje wzrost wynagrodzeń o 12,7 procent w stosunku do ubiegłego roku, czyli o 1,7 procent powyżej zapisanej w ustawie budżetowej inflacji. - Rada Sekcji negatywnie odniosła się do tej propozycji.

Regionalną Sekcję Oświaty, na posiedzeniu, reprezentowała Katarzyna Węglicka.

Przekazujemy treść stanowiska.

Stanowisko: Fakt zmiany stawek wynagrodzenia w projekcie tabeli płac nauczycieli na niższe jest skandalem, który wzmacnia napięcie w środowisku oświatowym (i nie służy budowaniu autorytetu Rządu).

Po czterech latach antyedukacyjnej polityki koalicji SLD (w tym ZNP) - PSL Sekcja Krajowa Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” miała prawo oczekiwać, że już w 1998 roku nastąpi poprawa wynagrodzeń w oświacie (szczególnie w sytuacji, gdy zapowiadana przez MEN reforma oświatowa wymaga akceptacji środowiska nauczycielskiego). Tymczasem Rząd kontynuuje politykę płacową poprzedników, która doprowadziła pracowników oświaty do ubóstwa.

Oczekujemy:

1. Niezwłocznego wznowienia negocjacji nad pierwszym projektem tabeli płac nauczycieli (przedstawionym związkom zawodowym 5 i 20 lutego br.);
2. Oświadczenia Rządu, że nie później niż we wrześniu nastąpi druga waloryzacja płac nauczycieli;
3. Deklaracji Rządu, że planowanym przemianom w oświacie będzie towarzyszyć znaczny wzrost, także finansowy, prestiżu zawodu nauczycielskiego.

Brak realizacji naszych postulatów będzie dowodem, że wbrew zapowiedziom Premiera RP, program edukacyjny AWS nie jest realizowany.

Oczekujemy, że Klub Parlamentarny AWS będzie strażnikiem i wykonawcą programu, którego współtwórcą był NSZZ „Solidarność”.

Niezrealizowanie naszych postulatów doprowadzi do eskalacji niezadowolenia i protestów wśród pracowników oświaty, w efekcie doprowadzi do sporu zbiorowego i nie będzie sprzyjać reformie oświaty /tekst roboczy/.

* krótko z regionu *

***piątek, 13 marca:** W posiedzeniu Zespołu Roboczego KK ds. Walki z Bezrobociem, przy udziale przedstawicieli ministerstwa pracy i polityki socjalnej, Krajowego Urzędu Pracy, uczestniczyli członek zespołu - Zdzisław Maszkiewicz i Adam Bocheński - szef Związkowego Biura Pośrednictwa i Ochrony Pracy przy ZR „S”. Gospodarzem spotkania był przewodniczący zespołu - Jacek Smagowicz.

Związkowcy przekazali uwagi i propozycje, dotyczące rozwiązań prawnych odnoszących się do problemów bezrobotnych i poszukujących pracy. - Z informacji A.Bocheńskiego, przekazanych po spotkaniu, wynika, że propozycje nowelizacji prawa przedstawione przez stronę rządową w wielu przypadkach są zbieżne z opiniami związku i wychodzą naprzeciw aktualnym potrzebom. Koncepcja, na razie ministerstwa pracy, jeszcze nie rządowa, opiera się na innej, niż dotąd stosowana, filozofii podejścia do problemów bezrobotnych i poszukujących pracy. Przygotowywane konkretne rozwiązania dla konkretnych ludzi. Są osobne propozycje dla pracowników restrukturyzowanej „zbrojeniówki”, mówi się o pakiecie usług socjalnych dla tracących pracę w poszczególnych sektorach gospodarki, przewiduje się programy specjalne dla mieszkańców pięciu województw północnych (połogocrowskich), w łódzkiego, zamierza się stosować życiowe kryteria pomocy dla zatrudniających absolwentów. - Spotkanie miało charakter konsultacyjny.

***poniedziałek, 16 marca:** Regionalna Komisja Wy-

borcza zatwierdziła ważność wyborów w wielu organizacjach zakładowych związku, które przesyłały właściwą dokumentację. Przeanalizowała również protesty wyborów MPK, Pronitu, stowarzyszenia, Poczty Polskiej i PPKS. W ostatnim nie podjęła ostatecznych decyzji; zwróciła się dodatkowo wyjaśnienia do zakładowych komisji wyborczych.

***wtorek:** Przewodniczący Z. Maszkiewicz spotkał się z KZ „S” ZM Łucznicz na Gołębiewie.

***środa:** Senator Z. Maszkiewicz spotkał się z premierem Januszem Tomaszewskim w sprawie województwa radomskiego.

***czwartek:** Senator Z. Maszkiewicz wziął udział w jednodniowym posiedzeniu Senatu RP. Senatorowie uchwaliли m.in. ustawę „o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym”, która umożliwi tworzenie filii i wydziałów w miastach niż siedziba wyższej uczelni, ustawę o rachunkowości”, która zobowiązuje małe przedsiębiorstwa do weryfikacji bilansów

***piątek:** Z. Maszkiewicz spotkał się z KZ „S” Łucznicz w Radomiu; w Pionkach rozmawiał z wiceprez. m. Pionki o utworzeniu filii Politechniki Radomskiej w mieście.

Również w piątek, Z. Maszkiewicz wziął udział w posiedzeniu Wojewódzkiej Rady Zatrudnienia, na którym m.in. opiniowano kandydaturę Jana Maciejewskiego na dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Radomiu. Podjęto podział środków finansowych przeznaczonych na aktywne formy zwalczania bezrobocia. - Po raz pierwszy Woj. Radzie przewodniczył jej nowy przewodniczący wojewoda radomski Kazimierz Wlazło. - W chwili kania numeru, posiedzenie Rady trwało.

***środa, czwartek, piątek:** Posłowie AWS z województwa radomskiego uczestniczyli w trzydniowej sesji Sejmu.

W środę, odbyło się pierwsze czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o samorządzie powiatowym oraz niektórych przepisów dotyczących wybranych zadań samorządu powiatowego. - Koalicja rządowa zaproponowała przeniesienie wyborów do gmin na jesień. Miałyby się one odbyć razem z wyborami samorządu powiatowego i wojewódzkiego. W czwartek, posłowie w głosowaniu zdecydowali o przesłaniu projektu ustawy oraz trzech projektów rządowej ordynacji wyborczej do komisji sejmowej. - Pierwszą z nich rozpoczęli debatę na temat przygotowania polskiej integracji europejskiej.

W piątek Sejm miał rozpatrywać projekty ustawy o zmianie ustawy o samorządzie powiatowym i wojewódzkiego oraz projektu ustawy o zmianie ustawy o samorządzie wojewódzkim i powiatowym. - W piątek Sejm miał rozpatrywać projekty ustawy o zmianie ustawy o samorządzie powiatowym i wojewódzkiego oraz projektu ustawy o zmianie ustawy o samorządzie wojewódzkim i powiatowym.

***Cały tydzień** trwały walne zebrania sprawozdawczo-wyborcze „S”. W przedostatnim tygodniu wyborów zakładowych władz związkowych nasilenie zebrań było duże; władze wybierali związkowcy w dużej liczbie zakładach pracy, na ogół za pośrednictwem delegatów.

A.R.

Na początku marca br., rząd przedstawił, oczekiwany przez Solidarność, „Bilans otwarcia” - dokument określający stan polskiej gospodarki, społeczeństwa i państwa w chwili obejmowania rządów przez koalicję AWS-UW. Dokument liczy czterdzieści stron. Rząd odniósł się nim do: „ogólnego stanu gospodarki, finansów, handlu zagranicznego, przemysłu, transportu i komunikacji, rolnictwa i ochrony środowiska, rynku pracy i bezrobocia, rodzin i ich sytuacji życiowej, sytuacji mieszkaniowej, ubezpieczeń społecznych i zdrowia, edukacji, nauki i kultury, bezpieczeństwa i wymiaru sprawiedliwości, państwa i samorządu oraz polityki zagranicznej. W bieżącym numerze „Biuletynu...” publikujemy ogólniejsze teksty: „informację wprowadzającą” i „podsumowanie”. Z pozostałych opracowań będziemy odnosić się przy okazji omawiania propozycji nowych rozwiązań rządu dla poszczególnych dziedzin naszego życia.

Bilans otwarcia - stan polskiej gospodarki, społeczeństwa i państwa na przełomie lat 1997/98

sporządzony przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów na podstawie materiałów nadesłanych przez resorty, portów i ekspertyz wykonywanych przez instytucje naukowe oraz danych GUS/

Informacja wprowadzająca

Gdy Akcja Wyborcza Solidarność i Unia Wolności - dzięki społecznemu poparciu wyrażonemu w ubiegłorocznych wyborach - wzięły odpowiedzialność za sprawowanie rządów w Polsce, podjęły natychmiast działania zmierzające do uzyskania pełniejszego obrazu sytuacji w kraju. Polscy politycy wiedzieli bowiem, że tylko w ten sposób będą mogli precyzyjnie określić sposoby realizacji swych zamierzeń zawartych w umowie koalicyjnej. Stąd decyzja o sporządzeniu „bilansu otwarcia” - pogłębionej analizy sytuacji gospodarczej i społecznej kraju oraz stanu struktur państwa. Już kilka tygodni po zaprzysiężeniu gabinetu, w

poszczególnych ministerstwach powstały wstępne robocze opracowania. Zostały one natychmiast wykorzystane w bieżących działaniach rządu.

W styczniu - dzięki dalszym pracom prowadzonym w resortach oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - zebrane obszernie materiały uporządkowano. W lutym opracowania te poprawiono i uzupełniono o wyniki dodatkowych ekspertyz, uwzględniających najnowsze dane statystyczne dotyczące roku 1997. Najbardziej pracochłonne studia, dotyczące niektórych szczegółowych kwestii o fundamentalnym znaczeniu, ciągle trwają.

Pierwsze wnioski, wynikające z prac nad „bilansem”, zostały już przedstawione opinii publicznej. Analizy przeprowadzone dla potrzeb „Bilanisu otwarcia” potwierdziły - generalnie rzecz biorąc - wcześniejsze oceny stanu państwa, dokonywane w środowiskach współtworzących dziś koalicję rządzącą.

„Bilans”, jeszcze wyraźniej od wcześniejszych obserwacji, ukazał niepokojący stan struktur państwa oraz wielu instytucji życia społeczno-ekonomicznego. Dzięki odblokowaniu po roku 1989 przedsiębiorczości Polaków, gospodarka rozwija się. Jednak źle się dzieje w oświacie, służbie zdrowia, systemie zabezpieczenia społecznego (w tym systemie emerytalnym), budownictwie mieszkaniowym, wymiarze sprawiedliwości, finansach publicznych.

Niestety, w ciągu ostatnich lat, niesprawne struktury z peerelowskiej przeszłości nie zostały wystarczająco zmienione. Stracono bezcenny czas. Dziś, po kilkuletnim okresie opóźniania nieodwrotnych zmian, **Polska wymaga reform**. Jak wynika bowiem z analiz zawartych w „Bilansie”, stare i niewydolne struktury administracji państwa oraz instytucje społeczne i gospodarcze stają się coraz wyraźniej barierą ludzkiej przedsiębiorczości i aktywności, a w konsekwencji - ograniczają dalszy rozwój naszego kraju.

Warszawa, luty 1998r.

Krzysztof Frasowy Rządu Tomasz Tywonek

Podsumowanie

Mimo występowania w ostatnich latach wielu pozytywnych zjawisk, ogólny bilans polityki realizowanej przez kolejne rządy w latach 1993-97 jest ujemny. Wzrostu w gospodarce i w sferze socjalnej, osiągniętego w wyniku zbiorowego wysiłku Polaków, nie wykorzystano do przeprowadzenia nieodzownych zmian systemowych. Choć politycy koalicji SLD-PSL zdawali sobie sprawę z konieczności głębokich reform gospodarki, finansów publicznych i sfery społecznej, spowalniali je ze względu na swe partykularne interesy.

W efekcie takich działań w gospodarce pojawiły się poważne zagrożenia, pogłębił się kryzys służby zdrowia, narastały problemy w szkolnictwie, opóźniła się konieczna przebudowa systemu ubezpieczeń społecznych.

Rządy nie przeciwdziałały także narastającym zagrożeniom demograficznym, w tym spadkowi przyrostu naturalnego.

Nie dostosowano rynku pracy do potrzeb wkraczających w wiek produkcyjny młodych ludzi z „wyżu” lat osiemdziesiątych. Nie prowadzono polityki prorodzinnej, a także polityki edukacyjnej, mieszkaniowej i regionalnej, które odpowiadałyby wyzwaniom demograficznym. Nie przygotowano nawet spójnej koncepcji takich działań.

Mimo poprawy sytuacji na rynku pracy doszło - co ogranicza rozmiary sukcesu - do powstania licznej grupy osób trwale bezrobotnych.

Rząd, utrzymując większość kompetencji w zakresie polityki społecznej, nie wypracował zasad jej koordynacji. Nie określił jasnych reguł uwzględniania celów społecznych w toku prac nad budżetem.

Polityka ekonomiczna ostatnich lat podtrzymała pozytywne tendencje wzrostu, zarysowane już w latach 1992-93. Nic sprzyjała ona jednak nicodzonej restrukturyzacji głównych gałęzi gospodarki, co zrodziło istotne, groźne napięcia. Ograniczoną rolę odegrały instytucje mające przeciwdziałać praktykom antymonopolistycznym.

Jeśli - przy biernej postawie państwowego właściciela - zmian w funkcjonowaniu zakładów nie wymuszały rynek (jak w energetyce czy rafineriach), ich sytuacja pogarszała się. Przykładem tego są kopalnie węgla kamiennego.

Nie zreformowano systemu finansów publicznych. Dopuszczono do narastania długu krajowego oraz deficytu w handlu zagranicznym.

Kształtując stosunki własnościowe w gospodarce, łączono zasoby skarbu państwa i prywatnego biznesu. Służyły temu banki i instytucje ubezpieczeniowe oraz rozbudowywane w ciągu ostatnich lat agencje gospodarcze. Krzywieniu form własności sprzyjała polityka poprzedniej koalicji (jednym z głośnych przykładów było stworzenie za rządowe pieniądze tygodnika „Fakty”).

Związki struktur państwa z gospodarką przybierały nazbyt często patologiczny charakter. Zwiększał się zakres reglamentacji i koncesjonowania, co w efekcie sprzyjało korupcji.

Wszystkie wady i słabości funkcjonowania państwa skupiła, jak w soczewce, ubiegłoroczna powódź.

Świadectwem rzeczywistego, niepokojącego stanu gospodarki i finansów publicznych był także projekt budżetu państwa, przygotowany latem ubiegłego roku przez ówczesny rząd koalicji SLD-PSL. Nieprzypadkowo w środowiskach lewicy określano ów dokument mianem „budżetu wyrzeczeń”.

O politycznej nieodpowiedzialności ugrupowań rządzących Polską przez ostatnie cztery lata świadczy fakt, że w okresie kampanii wyborczej uchwały one nowe, spo-

łecznie atrakcyjne ustawy nie zamierzając spełniać zgniętych w nich zobowiązań (szacowanych na kilkadziesiąt miliardów złotych). W uzasadnieniu do przygotowywanego projektu budżetu jego autor pisał: „nie jest możliwe finansowanie części nowych ustaw wchodzących w życie z dniem 1 stycznia 1998 roku”.

Z analiz zawartych w „Bilansie” wynika jasno, że w ostatnich kilku latach o wroście gospodarczym i o poprawie warunków życia Polaków decydowały przede wszystkim ich aktywność oraz przedsiębiorczość. Wspólne, darmie działania ochroniły też - choć w części - rozwój społeczności lokalne przed wieloma zagrożeniami wynikającymi w okresie transformacji.

Przedsiębiorczość i zaradność ludzkie zostały osłabione dzięki głębokim jakościowym zmianom z lat 90. To wówczas odrzucono podstawowe instytucje socjalistycznego totalitaryzmu, krępującego aspiracje ekonomiczne i społeczne Polaków. Proces reformowania struktur, regulujących społeczną i gospodarczą aktywność obywateli, musiał trwać dłużej.

Niestety, w miarę upływu czasu, zaczęła rosnąć liczba opóźnień i zaniechań w realizacji tego nieodwołalnego zamierzenia. Ich główną przyczyną były brak wolności gospodarczej oraz niesprawność państwa - rezultat niewłaściwych zmian jego struktur oraz wyhamowania (po nieudanej reformie gminnej z roku 1990) dalszych etapów reformy samorządowej.

W połowie lat dziewięćdziesiątych uformowało się państwo suwerenne, ale słabe. Państwo z demokratycznie wyłanianymi organami władzy, ale zbyt odległe od potrzeb obywateli. Państwo z rządami, które nie miały siły, aby Polskę konsekwentnie unowocześniać, reformować. Mogły jedynie podtrzymywać tendencje społeczno-gospodarcze, zapoczątkowane na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych.

Słabość państwa i wynikające z niej opóźnienia w restrukturyzacji gospodarki, w naprawie finansów publicznych oraz przebudowie niesprawnych, przestarzałych instytucji sfery usług społecznych, stawały się coraz to bardziej barierami dalszego rozwoju społecznego i zdrowotnego wzrostu gospodarczego.

Z „Bilansu” wynika jednoznacznie, że koniecznym jest podjęcie trudu naprawy państwa i jego dalszej reformy. Niezbędne jest stworzenie instytucji społecznych, gospodarczych i politycznych, sprzyjających ludzkiej przedsiębiorczości i aktywności, wspierających starania rodzin i społeczności lokalnych.

To wielkie wyzwanie dla Rzeczypospolitej. To wielkie zadanie stojące przed obecnym rządem.

INFORMACJE KK:

***Komunikat:** Dnia 17 marca odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Jacek Smagowicz złożył sprawozdanie z rozmów z Międzyzakładowym Przewodniczącym i Polityki Socjalnej z dnia 13 marca br.

Prezydium KK wystąpiło do Klubu Parlamentarnego NSZZ z wnioskiem o podjęcie inicjatywy poselskiej w sprawie ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994r.

Omówiono też bieżącą sytuację w kraju - między innymi kwintesylony podwyżek w oświacie oraz protestu „Solidarność” w Urzędzie Gminy.

Ustalono, że 8 kwietnia w Warszawie odbędzie się nadzwyczajne zebranie Komisji Krajowej poświęcone między innymi uchwaleniu budżetu Komisji Krajowej.

Omówiono także sprawy związane z budżetem KK, w tym finansowanie imprez sportowych organizowanych przez NSZZ „Solidarność”. Prezydium KK postanowiło zwiększyć środki przeznaczone na badania prowadzone przez Ośrodek Prac Społeczno-Zawodowych w Łodzi.

Zapoiniowano pozytywnie projekt rozporządzenia MEN dotyczącego pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych uczelni zawodowych.

Negatywnie oceniono projekty: zmiany ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, rządowych rozporządzeń dotyczących dodatków przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych w jednostkach sfery budżetowej oraz projektu ustawy o wspieraniu przedsięwzięć modernizacyjnych.

Zgłoszono także poprawki do projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów administracji rządowej.

Rzecznik Prasowy KK - Kajus Augustyniak

Decyzja z 10.03.98: Prezydium KK pozytywnie opiniuje projekt ustawy o warunkach dopuszczalności i monitoringu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Dostrzegając konieczność stosowania przejrzystych regulacji prawnych dotyczących pomocy publicznej dla przedsiębiorców w Polsce.

Związek w pełni popiera rozwiązania pomocowe państwa o charakterze regionalnym, sektorowym oraz ponadsektorowym i ponadsektorowym, nawiązujące do prawa wspólnotowego. W przedstawionym projekcie na uwagę zasługuje rozwiązanie pomocy, która ma służyć ograniczeniu degradacji środowiska naturalnego, spowodowanej działalnością gospodarczą, ograniczeniu skali bezrobocia oraz rozwojowi małych i średnich przedsiębiorstw.

Prezydium KK podkreśla zwłaszcza duże znaczenie szybkiego uruchomienia pomocy dla przedsiębiorców w rejonach, w których poziom życia jest szczególnie niski lub gdzie występują w poważnej skali zjawiska niepełnego zatrudnienia.

VADEMECUM AKCJONARIUSZA

Działalność spółki akcyjnej, w tym zasady udziału akcjonariuszy w walnym zgromadzeniu, regulują: kodeks handlowy, statut spółki i inne przepisy prawa. Akcjonariusze nie odpowiadają osobiście za zobowiązania spółki (art. 307 par.3 k.h.).

Pracownicy posiadają zwykle akcje imienne lub akcje na okaziciela (rzadziej akcje użytkowe lub świadczenia tymczasowe). Wobec spółki, za akcjonariusza uważa się tylko tę osobę, która jest wpisana do księgi akcyjnej lub posiada akcje na okaziciela (art. 352 kh). Akcje imienne często posiadają szczególne uprawnienia (akcje uprzywilejowane) co do głosu, dywidendy i podziału majątku po likwidacji (art. 357 kh). Może też być do nich przywiązany obowiązek świadczeń niepieniężnych (art. 361 kh). Wtedy takie akcje imienne mogą być przenoszone (sprzedawane) za zezwoleniem spółki.

Najwyższą władzą w spółce akcyjnej jest Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy (WZA), którego uczestnikiem może być każdy posiadający przynajmniej 1 akcję danej spółki.

Co zrobić, aby być uczestnikiem Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy z ważnym głosem?

Spółka informuje swoich akcjonariuszy o WZA poprzez ogłoszenie w prasie na 3 tygodnie przed jego zwołaniem (art. 396 k.h.). Ogłoszenie powinno być dokonane w „Monitorze Sądowym i Gospodarczym” oraz wybranym dzienniku o zasięgu krajowym. W ogłoszeniu podawany jest termin, miejsce i porządek obrad. Aby nie być skazanym na śledzenie ogłoszeń w prasie, akcjonariusz może zdeponować w spółce przynajmniej jedną akcję i zażądać zawiadomienia go listem poleconym o terminie i porządku obrad wysyłanym równocześnie z ogłoszeniem (art. 396 kh, par.3).

Akcje na okaziciela dają prawo do uczestniczenia w WZA, jeżeli zostaną złożone w spółce przynajmniej na tydzień przed terminem zgromadzenia i nie będą odebrane przed jego zakończeniem (art. 399 k.h.). Lista akcjonariuszy, uprawnionych do uczestnictwa w WZA podpisana przez zarząd, obejmująca imiona i nazwiska uprawnionych, miejsce zamieszkania, rodzaj i liczbę akcji oraz ilość głosów powinna być wyłożona do wglądu na trzy dni powszednie przed odbyciem zgromadzenia (art. 400 k.h.). Akcjonariusz ma prawo wglądu do materiałów oraz żądać odpisów wniosków w sprawach objętych porządkiem obrad w ciągu tygodnia przed walnym zgromadzeniem.

➤ Walne zgromadzenie jest ważne bez względu na ilość reprezentowanych na nim akcji (art. 401 k.h.).

Akcjonariusze mogą uczestniczyć w WZA oraz wykonywać prawo głosu osobiście lub poprzez przedstawicieli (pełnomocników). Pełnomocnikami nie mogą być członkowie zarządu i pracownicy spółki. Pełnomocnictwa udziela się na piśmie (art. 405 kh).

Sposób głosowania na WZA:

*Uchwały zapadają bezwzględna większością głosów oddanych chyba, że przepisy stanowią inaczej (art. 407 kh). Statut może stanowić surowsze warunki powzięcia uchwał.

*Głosowania są jawne z wyjątkiem wyborów oraz nad wnioskami o usunięcie członków władz lub likwidatorów. Tajne głosowanie zarządza się też na wniosek choćby jednego z obecnych (art. 411 kh).

*Uchwała o zmianie przedmiotu przedsiębiorstwa spółki (zakresu działania spółki) wymaga większości 2/3 głosów oddanych - przy czym akcja ma 1 głos bez uprzywilejowania. Uchwała może być podjęta jedynie w drodze jawnego i imiennego głosowania oraz ogłoszona w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

Skuteczność uchwały zależy od wykupienia akcji od akcjonariuszy, którzy nie zgadzają się na zmianę (art. 409 kh).

*Zmiana statutu, emisja obligacji, zbycie przedsiębiorstwa spółki, połączenie spółek i rozwiązanie spółki wymagają większości 3/4 głosów oddanych (art. 408 kh). Statut może ustanowić surowsze warunki powzięcia tych uchwał (np. 4/5 głosów).

*Uchwała o pozbawieniu prawa poboru nowych akcji dotychczasowych akcjonariuszy wymaga przynajmniej 4/5 głosów oddanych i musi być szczegółowo umotywowana (art. 435 kh).

*Uchwały WZA powinny być protokolowane przez notariusza pod

rygiorem nieważności (art. 412 kh). Odpis protokołu zarząd nanosi do księgi protokołów. Akcjonariusze mogą przeglądać księgę protokołów oraz żądać wydania poświadczonych przez zarząd odpisów uchwał.

Walne zgromadzenie odbywa się zgodnie z porządkiem obrad. W przedmiotach nie objętych porządkiem obrad, uchwały podjąć nie można, chyba, że cały kapitał jest reprezentowany na zgromadzeniu, a nikt z obecnych nie wniósł sprzeciwu, co do powzięcia uchwały (art. 397 kh). Wniosek o zwołanie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia oraz wnioski o charakterze porządkowym mogą być uchwalane. Akcjonariusz lub akcjonariusze posiadający przynajmniej 1/10 część kapitału akcyjnego mogą domagać się zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia i umieszczenia poszczególnych spraw w porządku obrad (art. 391-395 kh).

WZA nie jest miejscem dyskusowania o sprawach pracowniczych, ale rozstrzygania najważniejszych decyzji dotyczących finansów i rozwoju spółki o czym często zapominają akcjonariusze wywodzący się z załogi.

Zaskarżalność uchwał WZA

Uchwała WZA podjęta wbrew przepisom prawa może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o unieważnienie uchwały. Prawo do wytoczenia powództwa służy każdemu akcjonariuszowi, który głosował przeciwko uchwałce, a po jej powzięciu zażądał zaoprotokołowania sprzeciwu. Prawo takie posiada też akcjonariusz bezzasadnie niedopuszczony do udziału w zgromadzeniu lub w przypadku wadliwego zwołania zgromadzenia (art. 413 kh).

Uchwała WZA może być zaskarżona przez akcjonariusza posiadającego 15 akcji nawet w przypadku jej zgodności z prawem, jeżeli uchwała godzi w interesy spółki lub ma na celu

pokrzywdzenie akcjonariusza (art. 414 kh).

Pozew o unieważnienie uchwały należy wnieść w ciągu miesiąca od otrzymania wiadomości o uchwale, później jednak niż w ciągu roku od jej powzięcia (art. 415 kh).

loprac. Biuro Interwencji Zarządu Regionu „S” Ziemia Radomska na podstawie „Kodeksu handlowego” T.Fijałkowskiego wg stanu prawnego na koniec 1999 r. W innych opracowaniach może wystąpić inna numeracja artykułów.

Prośba o solidarność z trzebiującą rodziną

Przekazujemy apel Regionu Sekcji Oświaty NSZZ „Solidarność Ziemia Radomska o POMOC dla p. MIERY PASTUSZKI, członka Związku

Pani Kazimiera i jej rodzina żyją bardzo trudne chwile. Pani miara jest ciężko chora i przebywa w Centrum Medycznym w Katowicach. Rodzina ma niewielkie środki utrzymania nie mówiąc o kosztach, wiążących się z chorobą. Mąż jest pracownikiem szpitala w Katowicach. Państwo Pastuszkowie wychowują trójkę dzieci.

Bez naszej pomocy rodzina bardzo trudno będzie przetrwać czekając na szczególne doświadczenia.

Zwracamy się do Członków Związku, Komisji Zakładowej oraz Ludzi Dobrej Woli o pomoc, prosimy kierować do Regionalnej Sekcji Oświaty NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, z siedzibą w Zarządzie Regionu „S”, ul. Traugutta 52 w Radomiu kontakt tel. 362 -51-61.

**BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ
ZIEMIA RADOMSKA**

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 52
tel. 36 25161, fax 36 238 04
Redakcja: ANNA RAJCHEL
tel. 363 - 43 - 49
Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AP
.....
egzemplarz bezpłatny